

St Petersaari med ny skiva

St. Petersaari, gruppen från Jakobstad, som slog igenom för några år sedan har gett ut en ny LP med titeln "Tämänkin laulun jälkeen". Stilen på denna skiva kan sägas vara mjuk-rock, men det finns en hel del intressanta saker, som skiljer från regelrätt rock-musik. Instrument som mandolin och flöjt har använts och ger en egen feeling åt låtarna.

De tre första låtarna på A-sidan verkar likna varann så mycket, att det är skönt när "Uudeksi maailma" som den fjärde spelas upp. Det är en ny rytm, som bryter mönstret från de föregående. Tangentinstrumenten ger denna låt sting och gör den intressant. Texten går ut på att man drömmer om en ny värld där "människan offrar sig för andra".

St. Petersaari ger också sin syn på saken om vår värld av i dag i låten "Salvador". Den börjar mjukt med flöjtsolo för att brytas av rockrytm, som kontrast och får

en att tänka på "förr var det lugnt, nu är det krig". Refrängen övergår sedan i tangorytm och texten lyder fritt översatt "Kärlek är annat än den lätta vägen, kärlek är kraften som vågar, kärlek är ett folk som kämpar, kärlek är viljan som stärker". Intressant rytmförändring.

B-sidans intressanta låtar är "Herra Pii", "Yes-mies" och "St. Petersaareen". De har alla en personlighet, om man kan säga så, är variationsrika och skiljer ut. "Herra Pii" har tagit intryck av folkmusik, liksom också "St. Petersaareen" (som f.ö. handlar om en tågresa via Bennäs) "Yes-mies" skulle passa utmärkt som signaturmelodi för något program. Mjuk och behaglig melodi med doa-kör i bakgrunden, som inte är alltför påträngande.

Tekniskt sett är St. Petersaaris nya LP utmärkt. Mixningarna är bra gjorda och gruppen behärskar instrumenten och sångtekniken fint. En monoton början blir så småningom intressant och man börjar faktiskt lyssna på alla de olika effekterna som finns.

Kari Ilmonen sköter solosången och han har också gjort de flesta låtarna, ibland med bi-

ST. PETERSAARI

tämänkin
laulun
jälkeen

stånd av ett par andra medlemmar. Doakören består av Heimo Riihimäki, Markus Fagerudd och även Kari Ilmonen. Arrangemangen har gänget gjort som team-work. I vissa låtar skulle jag gärna hört mera variation, men de ger nog prov på att de kan variera också. Förutom ovannämnda killar består dagens St. Petersaari av Timo Hautamäki, gitarr, Ari-Matti Lepistö, bas, och Jan Stenhäll, trummor.

Skivan kan nog betecknas som helt konkurrenskraftig i dagens musikkvärld och man får hoppas att herrarna i stora världen lånar sitt öra åt den. Lyssna gärna flera gånger genom den. Det första intrycket är inte alltid det bestående.

MAGGAN